

Ks. Tadeusz Solski urodził się 28 października 1981 roku w Zamościu. Świecenia kapłańskie przyjął 3 czerwca 2006 roku w Zamościu.

W swojej dotychczasowej posłudze kapłańskiej pracował jako wikariusz w następujących parafiach:

Mircze – od 19 czerwca 2006 do 9 lutego 2007 roku,

Tomaszów Lubelski, parafia Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny – od 9 lutego do 20 czerwca 2007 roku,

Zamość, parafia św. Michała Archaniola – od 20 czerwca 2007 do 5 sierpnia 2011 roku,

Biłgoraj, parafia Chrystusa Króla – od 5 sierpnia 2011 do 20 sierpnia 2014 roku,

Aleksandrów – od 20 sierpnia 2014 do 16 sierpnia 2017 roku,

Tomaszów Lubelski, parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa – od 16 sierpnia 2017 do 16 sierpnia 2021 roku,

Potok Górny – od 16 sierpnia 2021 do 17 sierpnia 2026 roku.

Z dniem 17 sierpnia 2026 roku ks. Tadeusz Solski został mianowany wikariuszem naszej parafii pw. Ducha Świętego w Hrubieszowie.

Ożywiciel

23 sierpnia 2026 r.

TYGODNIK PARAFIALNY

XXI NIEDZIELA ZWYKŁA, ROK A

1 CZYTANIE - Iz 22, 19-23

PSALM - Ps 138 (137), 1b-2a. 2b-3. 6 i 8bc

2 CZYTANIE - Rz 11, 33-36

AKLAMACJA - Mt 16, 18

EWANGELIA - Mt 16, 13-20

EWANGELIA Mt 16, 13-20

Ty jesteś Piotr i tobie dam klucze królestwa niebieskiego

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów:

«Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?»

A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków».

Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?»

Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego».

Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony.

Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr, czyli Opoka, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie».

Wtedy surowo zabronił uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ DO DZISIEJSZEJ EWANGELII

Kim jest dla mnie Jezus?

Istnieją pytania, na które udziela się odpowiedzi wiele razy w życiu. Jedno z nich brzmi: „Kim jest dla mnie Jezus?”. Spróbujmy dziś na nie odpowiedzieć. Na modlitwie zamknijmy oczy i wyobraźmy sobie, że On sam do nas podchodzi. Stojąc z Nim twarzą w twarz, zadajmy sobie to pytanie. Odpowiedzmy na nie szczerze, nie ukrywając kłopotliwych uczuć, takich jak złość czy poczucie opuszczenia przez Boga i przez ludzi. Co czujemy w sercu? Jaka jest nasza odpowiedź? Jezusa nie interesuje poprawna odpowiedź, lecz prawda. A jeśli nie wiemy, co powiedzieć, bo czujemy pustkę, to również powiedzmy to Jezusowi. On zawsze się cieszy, kiedy słyszy nasze wołanie, także w bezradności. W ten sposób odkrywamy, że On jest naszym Zbawicielem i że tylko On może nam pomóc.

Jezu! Potrzebuję Ciebie. Bez Ciebie nie potrafię żyć. Podchodzę bliżej Ciebie, bo pragnę mocno przytulić się do Twego Serca, bo przy Tobie, moim Zbawicielu, czuję się bezpiecznie.

Synod

W związku ze zmianą personalną w naszej parafii warto przypomnieć zapisy Pierwszego Synodu Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej, który obradował w latach 1996–2001. Dokument synodalny wiele miejsca poświęca właściwym relacjom pomiędzy proboszczem i wikariuszem oraz ich wspólnej odpowiedzialności za życie parafii.

Synod przypomina, że wikariusz parafialny jest współpracownikiem proboszcza w posługiwaniu i planowaniu prac duszpasterskich. Zakres jego uprawnień i obowiązków określają przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego, prawo diecezjalne, zalecenia biskupa oraz duszpasterskie polecenia proboszcza.

Szczególny nacisk położony został na wzajemne relacje kapłanów. Wikariusz ma pamiętać, że wzajemne zrozumienie, szacunek i harmonijna współpraca z proboszczem zapewniają osobisty pokój ducha, nadprzyrodzoną radość oraz skuteczność duszpasterskich wysiłków. Proboszcza i wikariusza powinny zawsze łączyć jak najlepsze odniesienia, oparte na życzliwości, wzajemnym szacunku i odpowiedzialności za powierzoną wspólnotę.

Wikariusz powinien traktować parafię jako przedmiot swojej osobistej gorliwości i odpowiedzialności duszpasterskiej. W osobie proboszcza ma widzieć współbrata w kapłaństwie, duchowego opiekuna i przyjaciela, a jednocześnie swojego przełożonego. Powinien informować go o prowadzonych działaniach duszpasterskich, dzielić się osiągnięciami i trudnościami oraz uczestniczyć w spotkaniach poświęconych wspólnemu omawianiu spraw parafii.

Synod zachęca również kapłanów do budowania wspólnoty życia kapłańskiego w duchu ewangelicznej miłości i jedności. Wikariusz swoim postępowaniem, kulturą kapłańską i sposobem odnoszenia się do innych powinien budować nie tylko parafian, ale także wszystkich pracowników parafii, troszcząc się zarazem o autorytet i dobre imię proboszcza.

Z posługą wikariusza związany jest również obowiązek rezydowania w parafii, aby mógł pozostawać w stałej gotowości do niesienia posługi kapłańskiej. Wyjazdy poza parafię powinny być uzgadniane z proboszczem, a dłuższa nieobecność każdorazowo zgłaszana.

Te zapisy, choć powstały przed laty, pozostają bardzo aktualne. Przypominają, że owocność duszpasterstwa nie zależy jedynie od liczby podejmowanych inicjatyw, ale przede wszystkim od jedności kapłanów, wzajemnego zaufania, odpowiedzialności oraz wspólnej troski o powierzonych im ludzi.

Parafia Ducha Świętego

Wesprzyj prace przy naszym kościele

NUMER KONTA PARAFIALNEGO

44 1020 5356 0000 1102 0159 6261

Jeśli chcesz wesprzeć prace przy naszym kościele,
możesz to uczynić przelewem na konto.
Będą potrzebne na zakup kostki brukowej.

Wszystkim ofiarodawcom dziękujemy